

ה"ט 35727/06/23 - אברהם שינדלר נגד יובל נשיא

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 35727-06-23 שינדלר נ' נשיא

בפני המבקש
נגד המשיב
כבוד השופטת ליאת בנמלך
אברהם שינדלר
יובל נשיא

החלטה

1. לפניי בקשה, אשר הוגשה על ידי המבקש, עו"ד אבי שינדלר, למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: חוק מניעת הטרדה מאיימת).

מטענות הצדדים עולה כי המבקש ייצג בעל דין בתביעה שהגיש כנגדו המשיב. באותה תביעה טען המשיב כי לקוחו של המבקש, טכנאי שיניים במקצועו, המליץ לו לעקור שיניים בריאות ובעקבות כך נגרם לו נזק רב, גופני ונפשי. התביעה הנזכרת נדונה לפניי כב' השופטת מ' בנקי, וזו הורתה, בפסק דין מיום 14.5.2023, על מחיקתה בצינה כי המשיב, התובע באותו הליך, נמנע מלקיים את הוראות התקנות ואת החלטות בית המשפט. בפי המשיב טענות רבות ביחס למחיקת ההליך, אותן מפנה הוא הן כלפי כב' השופטת בנקי, והן כלפי המבקש, אשר לטענתו גרם למחיקת ההליך. בעקבות האמור, נערכו על ידי המשיב פניות לגורמים שונים ביחס לשופטת בנקי (ובמסגרת זאת אף נכתב על ידו "גזר דין" כנגדה), וכן נוקט הוא במעשים שונים כלפי המבקש וכלפי הנתבע בתביעה שהגיש.

2. בבקשה דנן טוען המבקש כי המשיב מתקשר למשרדו, שלח הודעה לטלפון הנייד שלו, שלח מכתבים למשרדו, תלה שלטים על דלת משרדו ובכניסה לבניין משרדו, וכן עומד הוא בפתח המשרד ומוציא דיבתו רעה במטרה לפגוע בו ובעסק שלו. בנסיבות אלו עותר המבקש למתן צו האוסר על המשיב ליצור עמו קשר, האוסר עליו להדביק שלטים בבניין משרדו, והאוסר עליו להתקרב לבניין משרדו למרחק הנופל מחמישים מטרים.

המשיב לא הכחיש את המעשים שייחס לו המבקש, ובדיון ציין כי הוא מסכים שלא לשלוח הודעות לטלפון של המבקש ושלא להדביק שלטים בבניין משרדו, אך עומד על קיומם "הפגנה" מחוץ למשרד המבקש, בצינו כי זכותו להפגין נובעת מחופש הביטוי המוקנה לו כאזרח במדינה דמוקרטית.

3. מדברי המשיב בדיון התרשמתי כי הוא סבור שנגרם לו עוול וכי הוא חש סבל. יחד עם זאת, האמור אינו יכול להצדיק ביצוע מעשים העולים כדי "הטרדה מאיימת" כלפי המבקש, אשר ייצג את בעל הדין שכנגד בתביעה אותה הגיש המשיב.

אוסף כי המעשים אותם תיאר המבקש בבקשה ובדין אכן עולים לטעמי לכדי "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת. כך, שיחות טלפוניות חוזרות ונשנות למשרדו של המבקש, והודעות לטלפון הנייד הפרטי שלו, במטרה להתריע בפניו כי לא ירפה ממנו, עולות כדי הטרדה (ולמשל המבקש הציג הודעת וואטסאפ מהשעה 1:00 בלילה בתאריך הדין, בה בין היתר איחל המשיב למבקש לחלות בסרטן). בנוסף, תליית שלטים בפתח משרדו של המבקש או בפתח הבניין בו מצוי המשרד, הכוללים "אזהרות" מפני המבקש ונכתב עליהם כי המבקש "נוכל, רמאי, שקרן כרוני, חסר לב, רימה אותי!!" ורמאי כרוני התעלל בנפשי ובריאותי ראו הוזהרתם ממנו", עולה כדי הטרדה. בהקשר זה אציין כי בדין שנערך לפניי הסכים המשיב להימנע מלפנות למבקש בהודעות וואטסאפ, וכן הסכים להימנע מתליית שלטים בבניין המשרד, ולהתחייבותו זו של המשיב ייתן תוקף של החלטה ושל צו.

4. אולם כאמור המשיב הבהיר כי הוא עומד על המשך קיום "הפגנות" בפתח משרדו של המבקש. לאחר ששקלתי בדבר סבורה אני כי יש להיעתר לבקשת המבקש בהקשר זה ולהורות כי המשיב לא יתקרב למרחק הנופל מחמישים מטרים מבניין המשרד של המבקש.

המשיב הציג בפניי בדין סרטון והקלטה של אותה "הפגנה" המבוצעת על ידו בפתח משרדו של המבקש. בהקלטה נשמע המשיב מדבר בקול רם בגנותו של המבקש, אומר כי הוא "רמאי ושקרן" ומציין כי עשה יד אחת עם "השופטת הנוכלת" וכי ישב במעשיהו. מעשה זה, אשר כמתואר חבר לצבר פעולות נוספות מצד המשיב כלפי המבקש, בתקופת זמן של כחודש מאז ניתן פסק הדין, עולה גם הוא לטעמי כדי הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק, שכן יש בו לפגוע בפרטיות, בשלוות חייו ובשמו הטוב של המבקש. כן יצוין כי המשיב טען בדין כי יש לו זכות לקיים את אותן הפגנות וכי הוא מבקש להוסיף ולקיימן, וממילא מתקיים חשש להישנות אותם המעשים.

5. המשיב טוען כאמור, כי אין מקום למנוע ממנו קיום הפגנה, נוכח חופש הביטוי המוקנה לו. אציין בהקשר זה כי למשיב נתון אכן חופש ביטוי, אולם ככל זכות אין מדובר בזכות מוחלטת, ויש לאזנה אל מול אינטרסים וזכויות נוספים, וכבר נפסק כי "חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, שעל חשיבותם בחברה דמוקרטית ובכלל אין חולק" אינם כוללים בחובם את הזכות לבצע פעולות העולות כדי "הטרדה מאיימת" (ראו והשוו: ה"ט (שלום-תל-אביב-יפו) 9759-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק, פסקה 12 (12.7.2022)).

איזון בין הזכויות והאינטרסים, הנעשה בידי בית המשפט במסגרת בקשות למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בכלל, נעשה גם ביחס לבקשות למתן צו אשר הוגשו בידי עורכי דין. אפנה למשל לה"ט (שלום ירושלים) 30301-12-20 דן טפרברג נ' אמאן (27.12.2020); לה"ט (שלום נצרת) 51167-01-23 לופט נ' חמיס (20.2.2023), בו הובהר כי "הטרדה בפומבי או לצורך הפגנה, אינה שוללת בהכרח את סיווג המעשים כהטרדה מאיימת" (שם, פסקה 42); ולפסק דין שניתן לפני מספר ימים בבית המשפט המחוזי בנצרת בערעור על אותה החלטה, ע"א (מחוזי נצרת) 33730-03-23 חמיס נ' לופט (12.6.2023) (להלן: עניין חמיס)). בכל אותן החלטות נדחתה הטענה כי חופש הביטוי והחופש להפגין יכולים להצדיק מעשים חוזרים ונשנים אשר יש בהם לפגוע בשלוות החיים של עורך הדין מבקש הצו, העולים כדי הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק, ולצד זאת נקבע כי יש לאזן בין הזכויות והאינטרסים משני צדי המתרס, ולקבוע הגבלה מידתית שאינה עולה על הנדרש.

איזון כזה יש לערוך גם בענייננו. כאמור עמידתו של המשיב עם שלט שתוכנו כולל דברי גנאי כנגד המבקש בפתח בניין משרדו של המבקש, ואמירת דברי גנאי אלו בקול בפתח משרדו, באופן חוזר ונשנה מהווה "הטרדה מאיימת". כן יש ליתן משקל לכך שהמבקש אינו איש ציבור, אלא מדובר בעורך דין המבצע עבודתו עבור לקוחותיו - וגם במקרה זה ייצג לקוח תוך עמידה על זכויותיו הדיוניות של לקוחו - נתון אשר מטה את האיזון לעבר מניעת הטרדה לפרט (ראו עניין

חמיס, פסקה 15).

אשר להיקף ההגבלה, המבקש ביקש בדיון לאסור על המשיב להתקרב לבניין משרדו למרחק הנופל מחמישים מטרים. בהתאם לאמות המידה שהותוו בפסיקה בהקשרים דומים, מדובר במרחק שהוא מתון ומידתי, ואני סבורה כי יש בו כדי לאזן נכונה בין הזכויות והאינטרסים של הצדדים (וראו ההחלטות אליהן הפנית, ובפרט ענין חמיס, שם צומצם המרחק שנקבע תחילה למרחק של 50 מטרים).

6. סיכומים של דברים - מהטעמים המפורטים לעיל, הבקשה מתקבלת, וניתן בזאת צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת לפיו:

א. להתחייבות המשיב בדבר אי משלוח הודעות לטלפון של המבקש ניתן תוקף של החלטה ושל צו, וכן נאסר על המשיב ליצור קשר עם המבקש בכל דרך אחרת, ובכלל זאת להתקשר למשרדו ולשלוח מכתבים למשרדו.

ב. להתחייבות המשיב כי לא יתלה שלטים בפתח משרדו של המבקש ובפתח הבניין, ניתן תוקף של החלטה ושל צו.

ג. נאסר על המשיב להתקרב לבניין משרדו של המבקש, למרחק הקטן מחמישים מטרים.

הצו האמור יעמוד בתוקף למשך שישה חודשים מהיום.

המזכירות תשלח לצדדים עותק של החלטה זו. כמו כן, המבקש ידאג להמצאת ההחלטה לידי המשיב, והוא רשאי להסתייע במשטרת ישראל לביצוע ההמצאה.

ניתנה היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, בהעדר הצדדים.